

Asian Research Association

INDIAN JOURNAL OF MULTILINGUAL RESEARCH AND DEVELOPMENT

Classical Literature in Poet Kannadasan's Cine Songs

கவிஞர் கண்ணதாசன் திரை இசைப் பாடல்களில் செவ்விலக்கிய மாண்புகள்

M. Ilango ^{a,*}

^a Department of Tamil & Research Centre, Senthamil college, Madurai-625001, Tamil Nadu, India.

*Corresponding author Email: ilangoilango566@gmail.com

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2146>

Received: 30-10-2021; Revised: 20-12-2021; Accepted: 21-12-2021; Published: 27-12-2021

Abstract: Classical literature and Kannadasan's screenplay are two literary elements of the same language. Classicism has deeply influenced Poet Kannadasan. The impact of such literature on literary critics is inevitable. The rich ideas of classicism abound in Kannadasan's screen music. Tolkappiyam is the oldest of the available. Classicism is younger than that. The literature between the two disappeared over time. At that time, Tolkappiyam and Sevillakkiyam revived Tamil. During this period, Kannadasan's screen songs have flooded the Tamil language. The lyrics and techniques contained in the classic and Kannadasan's screen compositions are like an ocean. This article describes some of the virtues of having peace in the depths of such an ocean.

Keywords: Classical Literature, Tolkappiyam, Kannadasan, Tamil literature, Screenplay, Cine Songs

Language: Tamil

முன்னுரை

செவ்விலக்கியமும் கண்ணதாசனின் திரைஇலக்கியமும் ஒரே மொழியைச் சேர்ந்த இரு இலக்கியக் கூறுகளாகும். செவ்விலக்கியம், கண்ணதாசனிடம் அதிகமான செல்வாக்கை ஆழமாகச் செலுத்தியிருக்கிறது. இத்தகைய இலக்கியம், இலக்கியவாதிகளின் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் தவிர்க்க இயலாதது. செவ்விலக்கியத்தின் செழுமையான கருத்துகள் கண்ணதாசனின் திரை இசைப்பாடல்களில் திகட்டாதத் தேடல்களாய் நிரம்பியுள்ளன. தொல்காப்பியம் கிடைத்தவற்றுள் மூத்தது. செவ்விலக்கியம் அதற்கு இளையது. இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட இலக்கியங்கள் காலவெள்ளத்தில் காணாமல் போனது. அக்காலத்தில் தமிழுக்குத் தொல்காப்பியமும் செவ்விலக்கியமும் புதுக்குருதி பாய்ச்சியது. இக்காலத்தில் கண்ணதாசனின் திரைஇசைப்பாடல்கள் தமிழுக்குப் புதுவெள்ளத்தைப் பாய்ச்சியுள்ளது. செவ்விலக்கியத்திலும் கண்ணதாசனின் திரை இசைப்பாடல்களிலும் அடங்கியுள்ள பாடுபொருள்களும் உத்திமுறைகளும் பெருங்கடல் போன்றதாகும். அத்தகுப் பெருங்கடலின் ஆழத்தில் அமைதி கொண்டுள்ள சில மாண்புகளை இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது.

சங்க இலக்கியம்

புறநானூற்றுப் பாடலொன்றில் பாரிமகளிர் முழுநிலவு நாளில் காட்டில் கபிலருடன் நடந்து சென்றதாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. அப்போது, அம்மகளிர்க்குக் கடந்த மாத நிலவு நினைவிற்கு வந்தபோது,

“அற்றை திங்கள் அவ்வெண் நிலவில்

எந்தையும் உடையேம் எம்குன்றும் பிறர் கொளார்

இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண் நிலவில்

வென்றுஎரி முரசின் வேந்தர் தம்

குன்றும் கொண்டார் யாம் எந்தையும் இலமே”

எனப்பாடினர் (Saminathaiyar, 2014). நிலவின் மாண்புகளைக் குறிப்பிடும் இப்பாடற்கருத்தைக் கண்ணதாசன் எல்லார்க்கும் விளங்கும் எளிய நடையில்,

அன்றொரு நாள் இதேநிலவில்

அவர் இருந்தார் என் அருகே

(தொகுதி-2, பா.166) எனவும்,

அன்று வந்ததும் இதே நிலா

இன்று வந்ததும் அதே நிலா

இன்பம் தந்ததும் ஒரே நிலா

ஏங்க வைப்பதும் ஒரே நிலா

....

பேசச் சொன்னது அன்பு நிலா

பிரியச் சொன்னது துன்ப நிலா

தூங்கச் சொன்னது காதல் நிலா

துடிக்க விட்டது கால நிலா

(தொகுதி-2, பா.297) எனவும்,

நாளை இந்த வேளை பார்த்து ஓடிவா நிலா

இன்று எந்தன் தலைவன் இல்லை சென்றுவா நிலா

(தொகுதி-2, பா.316) எனவும் பாடினார்.

புறநானூற்றின், “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

எனும் அடியை, ‘யாதும் ஊரடா எல்லாம் உறவடா’

(தொகுதி-1, பா.366) எனவும்,

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

அன்பே எங்கள் உலக தத்துவம்

(தொகுதி-4, பா.177) எனவும் பாடித் தமிழர் மாண்பைச் சிறப்பிக்கின்றார் (Saminathaiyar, 2014).

நமக்கு வரும் இன்பங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் நாமே காரணம் என்ற வாழ்வியல் மாண்பைப் புறநானூறு, “தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா” எனப்பாடும் (Saminathaiyar, 2014). இம்மாண்பைக் கண்ணதாசன், ‘சொர்க்கமும் நரகமும் நம் வசமே’ (தொகுதி-4, பா.407) எனவும் பாடினார். சங்க இலக்கியப் பாடல் மாண்புகள் தன்னுணர்ச்சி நிரம்பிக் காணப்படுவதுபோலக் கண்ணதாசனின் திரை இசைப்பாடல்களும் தன்னுணர்ச்சி ததும்புவனவாகும். கண்ணதாசனின் இலக்கிய மாண்புகளை ப.குணசேகர், “தமிழ் இலக்கியம் ஒரு பொய்கையானால் கண்ணதாசன் அதிலே மணம் பரப்பும் அழகிய தாமரை எனலாம். தமிழ் இலக்கியம் ஒரு கனி குலுங்கும் தருவானால் கண்ணதாசன் அதில் அமர்ந்துள்ள கற்பனைக்கு மிளிரும் ஒரு பாடும் பறவை எனலாம். தமிழ் இலக்கியம் ஒரு முத்து மாலையானால் கண்ணதாசன் அதில் இழையோடும் ஒரு பொற்சரடு ஆவார். தமிழ் இலக்கியம் ஒரு பாற்கடலானால் அதன் பெருமை விளக்கவந்த அன்னம் போன்றவர் கண்ணதாசன் எனலாம்” எனக்கூறுவது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

ஏனெனில், தமிழ் இலக்கியத்தின் பலவகை மாண்புகளைத் தம் திரை இசைப்பாடல்களில் எளிமையுறப் புலப்படுத்தி அதனை வளப்படுத்தியவர் கண்ணதாசன் ஆவார்.

சங்கம் மருவிய இலக்கியம்

சங்கம் மருவிய இலக்கியங்களுள் ஒன்றான திருக்குறள், முயற்சியால் உண்டாகும் மாண்பினை, “முயற்சி திருவினை யாக்கும்” எனப்பாடுகின்றது (Thiruvalluvar, 2015). இக்கருத்தைக் கண்ணதாசன் தன் முதல் திரைஇசைப்பாடலில்

கலங்காதிரு மனமே - உன்

கனவெல்லாம் நனவாகும் ஒரு தினமே (தொகுதி-2, பா.25)

எனப்பாடினார் (Thiruvalluvar, 2015). திருவள்ளுவர் மனஉறுதியின் மாண்பினை, “இடுக்கண் வருங்கால் நகு” எனப்பாடியதைக் கண்ணதாசன்,

துன்பம் வரும் வேளையிலே சிரிங்க - என்று

சொல்லி வச்சார் வள்ளுவரு சரிங்க (தொகுதி-2, பா.167)

எனப்பாடினார் (Thiruvalluvar, 2015) திருவள்ளுவர், மொழி அடக்கத்தின் மாண்பினை,

“தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினாற் சுட்ட வடு” (Thiruvalluvar, 2015)

எனப்பாடியதைக் கண்ணதாசன்,

கல்லால் அடித்தால் பொறுத்திருப்பேனே

சொல்லால் அடித்தானடி.....

வள்ளுவன் சொன்ன குறளைத்தானே

சொல்லிக் கொடுத்தேன்டி - அவன்

வள்ளுவனைத்தான் நீயார் என்றான்

என்னை இல்லையடி

(தொகுதி-4, பா.422) எனப் பாடினார் (Thiruvalluvar, 2015). திருவள்ளுவர், மகளிர் மாண்பினை,

“யான்நோக்கும் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்

தான்நோக்கி மெல்ல நகும்”

எனப்பாடியதைக் கண்ணதாசன்,

உன்னை நான் பார்க்கும்போது

மண்ணை நீ பார்க்கின்றாயே

விண்ணை நான் பார்க்கும்போது

என்னை நீ பார்க்கின்றாயே

(தொகுதி-2, பா.95) எனப்பாடினார். திருவள்ளுவர், காதலின் மாண்பினை,

“இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒரு நோக்கு

நோய்நோக்கு ஒன்றுஅந்நோய் மருந்து”

எனப்பாடியதைக் கண்ணதாசன், 'விருந்தும் மருந்தும் உன் கண்ணல்லவா' (தொகுதி-3, பா.200) எனப்பாடினார் (Thiruvalluvar, 2015). குறள் கருத்துகள் உலகம் தழுவிய மாண்புடையது. இக்கருத்துகளைத் தன் மொழிமாண்பால் புலப்படுத்தும் கண்ணதாசனின் திரைஇசைப்பாடல்கள் கேட்போரின் உள்ளம் தழுவும் மாண்புடையது.

காப்பிய இலக்கியம்

சிலப்பதிகாரம், மனையறம் படுத்த காதை, கண்ணகியின் மாண்பை, "மலையிடைப் பிறவா மணியே என்கோ" எனப் போற்றுகின்றது (Saminathaiyar, 1927). இக்கருத்தைக் கண்ணதாசன்,

மலைதனில் பிறவாத மருந்தே பெண்மானே

மரகத மணியே செந்தேனே

(தொகுதி-2, பா.36) எனப்பாடினார்.

மணிமேகலை, சிறை செய்காதை, நிலையாமையின் மாண்பினை, "இளமையும் நில்லா யாக்கையும் நிலையா" என உரைக்கின்றது (Saminathaiyar, 1921). இதனைக் கண்ணதாசன், 'ஆண்டொன்று போனால் வயதொன்று போகும்' (தொகுதி-2, பா.42) எனப்பாடுவார். கண்ணதாசனின் திரை இசைப்பாடல்களில் செவ்விலக்கிய மாண்புகள் கமழ்வதனை மறுக்கும் முயற்சிகள் அவருடையப் புலமைப்பாறையைத் தகர்க்க முயலும் அலைகள் போன்றதாகும். அவர், தம் பாடல்களில் செவ்விலக்கிய மாண்புகள் விரவிய காரணத்தை, "இளம் பருவத்திலேயேத் தமிழ் இலக்கியங்களில் எனக்கு ஈடுபாடு அதிகம். மிகவும் சிறிய பிராயத்தில்கூட கடினமான தமிழ் இலக்கியங்களைக் குருட்டுத்தனமாக மனப்பாடம் செய்வது என் வழக்கம். பொருள் புரிகிறதோ இல்லையோ ஓசைநயத்துக்காகப் பாடல்களைப் படிப்பது என் சுபாவமாக இருந்தது. அதேசமயம் தெளிவான உரைகள் கிடைத்தால் பொருளையும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். நல்ல பருவத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப்பழக்கம் நாளடைவில் வளர்ந்து என்னை ஓரளவுக்கு இலக்கிய அறிவுள்ளவனாக ஆக்கியது" என நினைவுகூர்வதனை இங்கு சுட்டுதல் அவசியமாகும். காப்பிய இலக்கிய மாண்புகளைத் தம் பாட்டுத்திறத்தாலேப் பாலித்தவர் கண்ணதாசன் ஆவார் (Kannadhasan, 2011).

பக்தி இலக்கியம்

இறைவனைப் பாடிப்பரவும் பக்தி இலக்கிய மாண்புகளைக் கண்ணதாசன், தம் திரை இசைப்பாடல்கள் மூலம் தெருவெல்லாம் பரவும் வகை செய்துள்ளார்.

'வேதம் அனைத்திற்கும் வித்து' எனப் போற்றப்படும் ஆண்டாள் இயற்றிய திருப்பாவையில்,

"ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில்

ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வர"

எனக் குறிப்பிடப்படும் கண்ணபிரான் மாண்பினைக் கண்ணதாசன்,

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தவனாம்

உருவில் அழகாய் வளர்ந்தவனாம்

ஒருத்தி மனதில் நிறைந்தவனாம்

உயிரில் உயிராய்க் கலந்தவனாம்

(தொகுதி-1, பா.155) என வருணித்துள்ளார் (Balasubiramanian, 1995).

திருப்பாவை, நப்பின்னையின் மார்பில் தலைவைத்துத் துயிலும் கண்ணன் மாண்பினை,

“குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்

மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி

கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்”

எனப்பாடுகின்றது இதனைக் கண்ணதாசன்,

குத்து விளக்கெரிய

கூடமெங்கும் பூமணக்க

மெத்தை விரித்திருக்க

மெல்லியலாள் காத்திருக்க

(தொகுதி-1, பா.265) எனப்பாடி இலக்கிய மணம் பரப்புகின்றார் (Balasubramaniyan, 1995).

சிறுநிலக்கியம்

மூல இலக்கியங்கள் பாடலின் ஓசைக்குச் சிறப்பிடம் தந்த மாண்பினைக் கண்ணதாசன் தம் திரை இசைப்பாடல்களிலும் பின்பற்றியுள்ளார்.

சிறுநிலக்கியமாகிய நந்திக்கலம்பகம், பெண்ணின் மாண்பினை நிலவோடு ஒப்பிட்டு,

“பெண்ணிலா ஓரிற்பிறந்தாரைப் போலவரும்

வெண்ணிலா வேஇந்த வேகம் உனக்கு ஆகாதே

எனப்பாடும். இவ்வடிகளைக் கண்ணதாசன்,

பெண்ணிலா ஊரிலே பிறந்து வந்தாற் போலவே

வண்ணம் போடும் வெண்ணிலா வாராய் செய்தி கூறுவேன்

(தொகுதி-2, பா.29) எனப்பாடியுள்ளார் (Arunachala Thesigar, 2002).

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, மனிதர்களின் மாண்பினைப் பாடுகையில்,

“ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்

ஓடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்”

என்கின்றது. இதனைக் கண்ணதாசன்,

ஆடக் காண்பது காவிரி வெள்ளம்

அசையக் காண்பது கன்னியர் உள்ளம் (தொகுதி-2, பா.41)

எனப்பாடியுள்ளார் (Puliyur Kesigan, 2000). செவ்விலக்கியக் கருத்துகளை எல்லார்க்கும் விளங்கும் வண்ணம் எளிமைப்படுத்தியக் கண்ணதாசன், நன்னூல்,

“முன்னோர் மொழிபொருளே அன்றி அவர் மொழியும்

பொன்னேபோல் போற்றுவம்”

என்பதற்கேற்பத் தம் பாடல்களின் மாண்பினை அமைத்துக் கொண்டவர் ஆவார் (Mylainathar, 1918). செவ்விலக்கியப் பாடற்கருத்துகளைப் போலவே, கண்ணதாசனின் திரைஇசைப்பாடல் கருத்துகளும் ஆழமும் விரிவும் உடையவை. செவ்விலக்கியத்தைப் போலவே எல்லா விதமான கருத்துகோள்களையும் உறுதிசெய்யும் விதத்தில் கண்ணதாசனின் திரைஇசைப் பாடல்கள் அமைகின்றன.

முடிவுரை

அறிவும் செறிவும் உணர்வும் உணர்ச்சியும் கலந்த மாண்புகளைச் செவ்விலக்கியம் புலப்படுத்தும். அழகும் ஆழமும் தெளிவும் தேடலும் நிறைந்த மாண்புகளைக் கண்ணதாசனின் திரைஇசைப்பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும். கண்ணதாசனின் நடைமாண்பும் சொல் மாண்பும் திரைஇசைப்பாடல்களைப் புதிய உயரத்திற்கும் தரத்திற்கும் கொண்டு சென்றது. உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம், பாடுபொருள் முதலியவற்றால் செவ்விலக்கியம் சிறப்படைவது போலவே, கண்ணதாசனின் திரைஇசைப் பாடல்களும் சிறப்படைந்துள்ளன. ஒருவன் ஒரு துறையில் சிறந்து விளங்கலாம். ஆனால், ஈடுபட்ட ஒவ்வொரு துறையிலும் சிறந்து விளங்கி, அத்துறைகளில் தமக்கென ஒரு தனியிடத்தையும் பெற்றவர் கண்ணதாசன் என்பதற்கு அவருடைய திரைஇசைப்பாடல்கள் ஓர் உரைகல்லாகும்.

References

- Arunachala Thesigar, S., (2002) Nandhi Kalambagam, Mullai Nilaiyam, Chennai, India.
- Balasubiramaniyan, C., (1995), Thirupavai, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Kannadhasan, (2011) Naan Rasitha Varnangal, 1st Edition, Kannadhasan Publications, Chennai.
- Muththuchchanmukan, (1980) Double Copy Branches and Supplements, Muththu Publishing House, Madurai, India.
- Mylainathar (1918) Nannul, Mylainathar Urai, U, Ve, Sa., Library, Chennai, India.
- Puliyur Kesigan, (2000) Thirukutraala Kuravanji, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
- Saminathaiyar, U, V., (1921) Manimegalai Moolamum Uraiyum, Commercial press, Chennai, India.
- Saminathaiyar, U, V., (1927) Silapathigaram Moolamum Adiyarkku nallorum arumbathavuraiyum, Kesari Printing Press, Chennai, India.
- Saminathaiyar, U, V., (2014) Puranaanooru Moolamum Uraiyum, U, Ve, Sa., Library, Chennai, India.
- Thiruvalluvar, (2015) Thirukkural Parmelazhagar Urai, Thirumagal Nilaiyam, Chennai, India.

Funding

No funding was received for conducting this study.

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2021. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

M. Ilango, Classical Literature in Poet Kannadasan's Cine Songs, Indian Journal of Multilingual Research and Development, Vol 2, Iss 4 (2021) 47-52. DOI: <https://doi.org/10.54392/ijmrd2146>

